

[Finansministeren.]

1924, til Trods for at der i Mellemtiden af Venstregeringen var blevet optaget et Laan paa 200 Mill. Kr. Jeg vil vove at paastaa, at det kan man ikke kalde at køre Statens Finanser i Grøften: naar Statsgælden ikke er steget, naar der paa Driften har været Overskud hele Tiden. Og selv om man nu gaar til at optage et Laan paa 85 Mill. Kr. til at dække de Udgifter, som vi dog næsten alle her har været enige om skulde afholdes, saa naar man dog kun op til 1 300 Mill. Kr., man naar ikke op til de 1 373 Mill. Kr., som Statsgælden var i 1929.

Men saa Skattepolitikken, som Venstre taler om, hvorledes er det med den? Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen taler om, at de indirekte Skatter er to Trediedele og de direkte een Trediedel af det Beløb, der er opført. Vi beklager, at det ikke har været muligt at opføre større Beløb til de direkte Skatter, men det er Forholdene, der har ført det med sig. Men hvad er saa disse Penge brugt til, disse Skatter, der er udskrevet? Ja, tager vi de Aar, vi er inde i, ser vi, at der til Landmændene og til Landkommuner og Amtskommuner er uddelt ca. 70 Mill. Kr. og til de arbejdsløse et noget større Beløb; Socialreformen vil koste 30 Mill. Kr., hvoraf de 20 Mill. Kr. vil komme Kommunerne til gode. Tror man, at man kan belaste Staten med en Udgift paa 30 Mill. Kr. for at lette Kommunerne uden at maatte tage Pengene ind igen?

Og saa spørger jeg — det nytter jo ikke at spørge Venstrepressen, men jeg spørger Venstre og de Konservative, navnlig Venstre: Har Venstre ikke stemt for disse Skatter, har Venstre ikke været med i hele denne Skattepolitik, lige med Undtagelse af det første Kriseforlig, da Venstre stod udenfor og de Konservative var med i Vognen og stemte for Forslaget? Siden da har Venstre været sammen med os, hver Gang der skulde udskrives nye Skatter, Venstre har helt og fuldt Medansvaret for disse Skatter.

Naar Skatteblanketten i disse Dage præsenteres Befolkningen med et Tillæg af 35 pCt. for den direkte Skat, hvem er det saa, der nyder godt deraf, og hvem har krævet denne Skat? Det har Venstre, og det er Amtskommunerne og de Folk, der bor i Amtskommunerne, der faar disse Penge.

Saa skal man ikke komme og tale om, at det er den socialdemokratiske Regering og de Partier, der slutter sig til den, som ene har Ansvaret for den Skattepolitik, der er

ført. Venstre har stemt derfor, Venstre søger at løbe fra Ansvaret. De Radikale og Socialdemokraterne har stemt for disse Love, og vi paatager os vort Ansvar. Vi har ment, at disse Skatter var nødvendige for Gennemførelsen af den Krisepolitik, som vi ønskede skulde gennemføres, vi har stemt for dem, og vi løber ikke fra Ansvaret, vi tager vort Medansvar.

Jeg har ment, det var nødvendigt at pege paa disse Forhold. Derefter skal jeg vende mig til den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Brorsen, der i sine Udtalelser om hele den finansielle Politik adskilte sig smukt og godt fra Venstrepressen. Vel talte det ærede Medlem ogsaa om Bramsnæs's Tal, men det var ikke meget, og derefter roste han Bramsnæs i følgende Vendinger, det staar paa Sp. 49:

„... men jeg vilde i særlig Grad gerne have haft, at han“ — det er altsaa Bramsnæs — „havde staaet som Finansminister, fordi der jo netop nu i dette Øjeblik kræves en virkelig i alle Henseender indsigtfuld og genial Finansminister“.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i disse Udtalelser, jeg deler hans Opfattelse helt og fuldt, og jeg beklager som det ærede Medlem, at det ikke er Bramsnæs, der i Øjeblikket staar som Finansminister. Jeg havde helst set, at han var blevet som Finansminister, og jeg er — det gentager jeg — fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i hans Bedømmelse af Hr. Bramsnæs, og jeg tager disse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Brorsen som Udtryk for Anerkendelse af den Virksomhed, Hr. Bramsnæs udfoldede som Finansminister.

Saa fortsatte det ærede Medlem med at sige, at han i min Tale savnede en virkelig finansiell Horisont. Det skal jeg ikke i mindste Maade modsige. Jeg tør ikke bestride, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret deri. Da jeg hørte det ærede Medlem udtale sig saaledes, sagde jeg til mig selv: Det er godt, at Venstre har en Ekspert, der nu kan komme og fortælle, hvorledes det skal være. Han er klar over, at vi tidligere havde en god, socialdemokratisk Finansminister, og han mener, at den nuværende kan være meget god, men til Finansminister duer han ikke. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret, men, tænkte jeg, nu kommer der altsaa en god Vejledning, og jeg lyttede meget opmærksomt, men desværre blev jeg skuffet.

Ikke et Glimt af den mægtige finansielle Lysstyrke, som det ærede Medlem Hr. Bror-